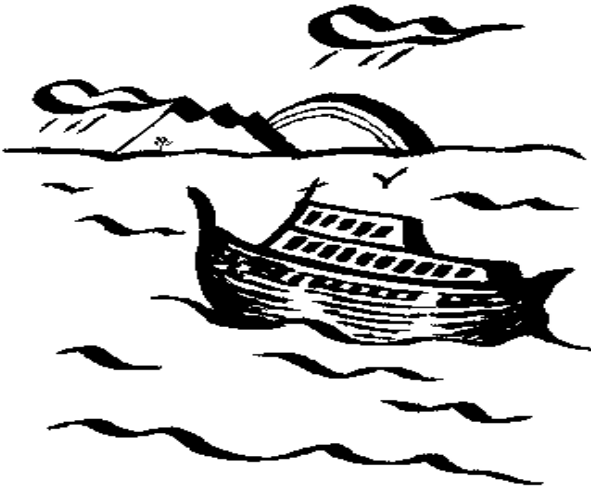

KERKBAND

L' ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

37 ste jaargang
10 april 2016

Meditatie Openbaring 21 : 9 – 11

(ds. Bert Oosthoek)

Wat is de meest harde werkelijkheid?

Dat is de vraag waar Johannes mee bezig is.

Is het wat ik elke dag hoor en zie?

Wat mij bedreigt?

Het wapengeweld?

Dat wat me kapot dreigt te maken?

De christenen in de dagen van Joannes hadden het zwaar: ze leden onder onrecht, onderdrukking. Iedere dag opnieuw die dreiging, dag en nacht. Het blijft je achtervolgen.

Is er onder die omstandigheden ergens een handvat?

Een houvast?

Is er een mogelijkheid om weer grond onder de voeten te krijgen?

Kun je nog met je hoofd boven de ellende uitkomen en er niet in stikken?

Is er een perspectief dat de gebeurtenissen van iedere dag er wel zijn en zullen blijven, maar dat er meer is?

Dáár is Johannes mee bezig.

Zo is God met hem bezig: Je verdrinkt haast in je situatie, maar laat je eens door Mij optillen.....

Je zult een stad uit de hemel zien neerdalen. Een stad die wordt aangekondigd als de bruid van het Lam, van Jezus dus.

Wat het betekent lijkt niemand precies te weten.

Dat er toekomst is, dat het tintelt, dat is duidelijk.

Het is iets om naar op weg te zijn, dwars tegen alles in en dwars door alles heen.

Ik denk dat dit visioen ook voor ons in 2016 een bemoediging kan zijn.

Samenvatting kerkenraadsvergadering (4 april, secr.)

Cor Pors opent de vergadering en heet de aanwezige leden en ds. Bert Oosthoek van harte welkom. De dominee houdt een inleiding over Openbaringen 21: 9 tot 11.

De notulen zijn een correcte weergave van de vorige vergadering.

De ingekomen en uitgestuurde post.

Een kleine kring leden wordt wekelijks op de hoogte gehouden over het verloop van de ziekte van Chiel Berkman.

De Nieuw Apostolische kerk in Denia stelt haar programma voor haar 60+ leden ook open voor onze leden. Hun programma hangt op het prikbord.

We hebben het IMED uit Benidorm uitgenodigd om ons voor te lichten over de zin en onzin van de Defibrillator.

Op 15 april gaan Cor en Derk op bezoek in Benidorm waar we zullen spreken met de voorzitters van de kerk van Guardamar en Benidorm. We gaan onderzoeken of het zin heeft om elkaar periodiek te spreken.

Er is een voorstel binnengekomen over het gebruik van de beamer in de eredienst.

De kerkenraad vindt onze kerkruinte daar niet geschikt voor. Van Marga de Jong een mooie serie foto's ontvangen van het Paasontbijt. Zie de 13 laatste foto's van 2016 op de website.

Pastorale zaken.

Wilt u dominee Bert Oosthoek (met partner Nynke) graag op bezoek, bel hem dan voor een afspraak (965 785 045). Bert en Nynke hebben weer de nodige leden thuis bezocht. Dit wordt over het algemeen zeer op prijs gesteld. Giel Berkman is natuurlijk vele malen bezocht in het ziekenhuis. Chiel wordt 5 april op medisch transport gezet naar Rotterdam. Hopelijk is hij daarna sterk genoeg om daar zijn 3^e chemokuur te ondergaan.

De inloopochtend van 15 maart over het boek van Piet Schelling, is goed bezocht. Dinsdag 12 april is de laatste inloopochtend over dit boek.

De Goede Vrijdagdienst was goed voorbereid door Bert en is door de 27 bezoekers zeer gewaardeerd.

Het Paasontbijt was als vanouds uitstekend georganiseerd en zeer gezellig met 47 gasten. Het ombouwen van de eetzaal naar een kerkzaal liep weer gesmeerd doordat velen een handje hielpen. De aansluitende Paasdienst is zeer goed bezocht en werd zeer gewaardeerd.

De voorbereidingen zijn gestart voor de Gemeentevergadering van woensdagmorgen 11 mei. Om u extra te motiveren om te komen is er een aantrekkelijke agenda en wordt u aansluitend een lunch aangeboden.

Het verslag van de vorige vergadering (6 mei 2015) staat in de Kerkband van september 2015 (of website).

Sluiting. Met een gezamenlijk Onze Vader, sluiten wij de formele vergadering.

Na de sluiting krijgen we Rudi Meyers van het IMED op bezoek. Naar aanleiding van zijn motiverend verhaal, besluiten wij om een **Defibrilator** aan te schaffen en in de kerkzaal op te hangen. Acht leden van onze gemeente (die regelmatig in de kerk zijn) zullen gevraagd worden om de training te volgen. De kerk van Benidorm en de Ned.club in Denia, zijn ons reeds voorgegaan.

Daarna genieten we in een informele sfeer van hapjes en drankjes samen met Bert en Nynke Oosthoek.

**Wij aanbidden u Christus en loven U
omdat**

Gij door Uw Heilig Kruis de wereld verlost hebt.

Geacht gemeentelid.*(secr.)*

De kerkenraad nodigt u uit om aanwezig te zijn op de jaarlijkse gemeentevergadering op woensdagmorgen 11 mei om 11 uur (koffie vanaf 10.30 uur).

Dit is het moment dat de kerkenraad verantwoording aflegt over de wijze waarop ze deze kerkgemeenschap bestuurt. Voor de pauze wordt het formele deel afgewerkt, na de pauze wordt het wat informeler.

Om het voor u extra aantrekkelijk te maken wordt u aansluitend een lunch aangeboden.

Het verslag van de vorige vergadering vindt u op de website in de kerkband van september 2015.

De agenda en een aantal verslagen zullen klaarliggen op de glazen tafel.

Jezus zei ...*(ingebracht door Henk de Jong)*

(Dit is een vervolg op "Wonderteken" dat gepubliceerd is in de februari uitgave van de kerkband op blz. 9)

Jezus zei tegen zijn leerlingen: 'Ik ben de stam van Gods druivenplant en jullie zijn de takken. God zelf is de tuinman.' (Johannes 15:1, Bijbel in Gewone Taal)

De Bijbel in Gewone Taal laat je soms even schrikken. Zo vergaat het mij althans. Je raakt gewend aan de taal van de Bijbel in een bepaalde vertaling. Als het er dan opeens in gewone dagelijkse taal staat, geeft dat soms een heel andere kijk op de tekst. Soms verfrissend, maar soms ook confronterend. Ook op onze tekst valt opeens nieuw licht.

In de Bgt-vertaling van onze tekst staat de zin: 'En jullie zijn de takken'. Deze woorden ontbreken in de grondtekst, maar ze zijn

wel zo bedoeld. Dat blijkt in vers 5, waar het wel expliciet staat. Deze manier van vertalen is kenmerkend voor de BGT. Men brengt zaken onder woorden die niet direct letterlijk geschreven zijn, maar wel bedoeld zijn. Dat verhoogt de leesbaarheid voor kinderen en mensen die minder geoefend zijn in het lezen van teksten. Ze kunnen beter de BGT lezen dan de kinderbijbel. Johannes begint zijn evangelie met: 'In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God'. Even verderop schrijft hij: 'Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige Zoon, die zelf God is, die aan het hart van de Vader rust, heeft Hem doen kennen' Het thema van het evangelie van Johannes is: Jezus is de Zoon van God en dus zelf God. In Johannes 8:58 schrijft Johannes dat Jezus Abraham heeft gezien: 'Waarachtig ik verzeker u: voordat Abraham geboren werd, ben ik', Ik ben, dat is de naam van die god die zegt: Ik ben die ik ben.

Juist in het evangelie van Johannes wordt de eenheid tussen Jezus en God de Vader benadrukt. Alleen in dit evangelie horen we Jezus telkens zeggen: 'Ik ben' Bijvoorbeeld in onze tekst: 'Ik ben de stam van Gods druivenplant.'

Zeven is het getal dat in de Openbaring van Johannes een grote rol speelt. In zijn evangelie zit dat getal ook, maar dan meer verborgen. In de vorige bijdrage heb ik aandacht gevraagd voor de wijze waarop Johannes de zeven wondertekenen van Jezus beschrijft, opdat we geloven en zodoende leven! Hoe bijzonder is het dan om te zien dat Johannes ook precies zeven uitspraken van Jezus vermeldt die beginnen met 'Ik ben': Ik ben het brood dat leven geeft; Ik ben het licht voor de wereld; Ik ben de deur voor de schapen; Ik ben de goede herder; Ik Ik ben de opstanding en het leven; ben de weg, de waarheid en het leven; en tenslotte: Ik ben de ware wijnstok.

Dat woordje 'ware' ontbreekt in de BGT. Dat wil zeggen: de BGT heeft niet 'Ware druivenplant', maar 'Gods druivenplant'.

Want wat is nu ware? Is het niet dat Jezus bedoelt: Ik ben de nieuwe levenskrachtige aanplant van God, die welig tiert en vrucht zal dragen? Zo gek is die vertaling van de BGT dus niet!

Die ware druivenplant is waar, omdat het Gods druivenplant is. De zeven wondertekenen begonnen met de bruiloft in Kana waar water wijn werd. De uitspraken met 'IK ben' eindigen met de druivenplant. Van druiven wordt wijn gemaakt. Zo is deze Ik ben-uitspraak over de druivenplant verbonden met het wonderteken van de verandering van water in wijn. Wij zijn de takken van de druivenplant, Christus.

Als we verbonden blijven met Christus, zullen we veel vrucht dragen; dan wort de grootheid van de Vader zichtbaar. (Johannes 15:8)
Simon Kadijk.

Gebeden in de plaats van offers.

(interpretatie en uitleg stopt nooit) *(ingebracht door Bram Gerth)*

Het boek Leviticus gaat vooral over de offers die gebracht worden in het ***misjkan***, de tabernakel.

Uitgebreid en vaak tot in de kleinste details worden deze offers beschreven. Na het bouwen van de tempel werden deze offers door de priesters in de tempel verzorgd. Na de verwoesting van de tempel in het jaar zeventig, de tempel die Jezus bezocht en die hem na aan het hart lag gezien de tranen die Hij vergoot toen hem duidelijk werd dat deze verwoest zou worden, was offeren niet meer mogelijk.

Misschien moet het boek maar even in de ijskast totdat er weer offerdiensten ingesteld zouden worden en de priesters hun oude functie terug krijgen?

Maar in het moderne Jodendom worden er geen gebeden meer uitgesproken voor het herstel van de tempel. "Gehoorzamen is beter dan offers en luisteren beter dan het vet van rammen" staat er in het boek Samuel. Het is juist deze tekst die is opgenomen in de ***moesaf***-dienst van de sjabbat.

En een moesaf-dienst is een dienst op bijzondere dagen waarop in de tijd toen de tempel nog in gebruik was, daar extra offers

werden gebracht.

Sinds het jaar 70 is een radicale vernieuwing van het jodendom ingezet, en toch is de Tora nooit verouderd en nog altijd springlevend. Ook de teksten van Leviticus. De rabbijnen hebben er voor gezorgd dat deze misschien verouderde wetten en regels, een nieuw leven hebben gekregen doordat de tempel werd vervangen door de synagoge. Want door de komst van de synagoge zijn de offers die vroeger door het volk werden gebracht vervangen door de gebeden van het hart. *Awoba sje balev*, de dienst van het hart. Gebeden recht uit het hart van de mens tot haar of zijn G'd. Tussenkoms van de priesters was en is niet meer nodig. De priesters hebben hun taak met de verwoesting van de tempel verloren, de Sadduceeërs bestaan niet meer.

De Farizeeërs (zonder de negatieve associatie die vaak aan het woord wordt gegeven) hebben er voor gezorgd dat het rabbijnse Jodendom ontstond. Het is gebleken dat zij de redding waren van het Jodendom, van het Joodse leven buiten Israëel /Judea na de verwoesting van de tempel.

De Talmoed heeft zijn bestaan aan hen te danken en in latere tijden aan rabbijnen / Talmoedgeleerden.

Even een kleine zijsprong wat betreft de Talmoed. De Talmoed is een uitlegging van de Tora om deze toe te kunnen passen in de steeds veranderende wereld. Sinds de Openbaring op de Sinaï is de Tora in handen van de mensen en zij moeten dus bepalen wat er mee te doen. Omdat de schepping zich steeds verder ontwikkelt wordt de mens steeds weer met andere, nieuwe problemen geconfronteerd. Talmoed geleerden bepalen dan hoe men volgens de Tora-richtlijnen tegenover deze veranderingen moet staan.

Maar daarmee is de Talmoed nog niet de vervanger geworden van de Tora. Het is alleen de uitleg in veranderende tijden. Die uitleg wordt vandaag de dag nog steeds gegeven want

interpretatie en uitleg stopt nooit. Het is nodig om het geloof in leven en levend te houden

Tora leren in de meest brede zin is essentieel; de uitleg naar de moderne tijd toe is het behoud van een altijd nieuw, jong en dynamisch geloof en dat geldt niet alleen voor de Joden.

"Voor mij bestaat er dan ook geen Oud Testament en Nieuw Testament" schrijft rabbijn ten Brink. "Er bestaat een Eerste en een Tweede Testament, maar in ieder geval de onveranderlijke Tenach (Eerste Testament) die nooit vervangen werd en springlevend is. (Mij lijkt dat Jezus er ook zo overdacht, gezien zijn uitspraken in Matteüs 5 vers 18 en 19).

Naar een thema van rabbijn Menno ten Brink in het Nieuw Israëlitisch Weekblad van 25 maart. Of om in stijl te blijven: 15 Adar 11 5776.

Vertrek Tiny en Giel.

(Alard Draaisma)

Ze zaten altijd in de middenrij 2e bank van voren. Giel aan de rechterkant. Waarschijnlijk macht der gewoonte, op de brug van een schip sta je als kapitein ook op de brug meestal aan de stuurboord kant. Wat voor hem gebeurde vooral stuurboord voor, waar de predikant staat, kon hij zo goed bezien. Wel gemakkelijk zo'n man ervaaarde ik vaak. Als Kerkenraadslid had ik als eens kanseldienst en toen er gezongen moest worden ontdekte ik dat ik geen liedboek had. De eerste 2 regels lukten nog, maar toen hield het op bij mij.. , maar ik hield me stoer. Bij de 4e regel kreeg ik een stevige por in de rug en kreeg ik van Giel een liedboek toegedrukt, "je maakt mij niet wijs dat je dat uit je hoofd kent" siste hij mij toe.

Bij onze bloesemtochten was hij steevast "bezemwagen" zodat hij mensen die de koers kwijt waren weer op het rechte pad kon brengen.

Tiny was lange tijd kerkenraadslid en als de dienst afgelopen was, was Giel dringend aan frisse lucht toe en stond bij de

uitgang buiten tot iedereen eruit was en hij ook een bakkie ging halen. Ja, zodoende kennen we Giel en Tiny allemaal goed.

Eind vorig jaar voelde Giel zich niet goed, maar eens goed onderzoek doen. Toen bleek dat hij een ernstige kwaal had die zo snel mogelijk behandeld moest worden. Giel liet er ook geen gras over groeien en wilde geen tijd verspillen met naar Nederland gaan, weer onderzoek, op een wachtlijst enz. Hij werd opgenomen in Clinica San Carlos en de behandeling werd meteen begonnen. "Er lopen hier zoveel witte jassen rond, dat die moeten het maar zeggen" zei Giel. "Op mijn schip ben ik de baas, maar dat geldt hier even niet." Er kwamen wat nare complicaties bij en vooral ook omdat hij naar Nederland wilde i.v.m. Tiny haar verjaardag, hun huwelijks feest en de kinderen is hij 5 april naar Nederland vervoerd en daar wordt de behandeling voortgezet.. Lang had hij nog gehoopt zelf met de camper die tocht te kunnen maken, maar dat lukte even niet. Toen we dit van Tiny hoorden kwam Martine op het idee een leuk afscheid voor hen te organiseren en hem eens een flink hart onder de riem te steken.

Een bar/cafetaria bij San Carlos werd besproken en iedereen werd zoveel mogelijk ingelicht. Naast lid van onze gemeente was Giel ook een enthousiast lid van het zeemanskoor

"De Schuimkoppen". Deze koorleden en gemeentelieden werden op de hoogte gebracht en waren in grote getallen aanwezig. Veel gemeentelieden zijn ook lid van dit koor. Giel wist er niets van en werd onverwachts voor hem, bij ons binnengereden. We kregen allemaal een brok in de keel. Giel toch weer in ons midden. Al heel snel was besloten dat Schuimkoppen liederen hier beter zouden zijn dan psalmen. "Wat zullen we zingen Giel" De Irish Rover" lijkt me wel wat. Veel van deze schuimkoppen liedjes die betrekking hebben op de zee; schepen; varen enz. zijn door Giel aangedragen. Hij kende ze bijna allemaal uit zijn hoofd. We zongen "De Irish Rover"; " W'll meet again.." "Aan de Maas geboren " en nog verscheidene goede meezingers.

Zeemansliedjes waar hij van hield. Giel genoot en voor zover

mogelijk, zong hij mee, zwaaiend met een glaasje bier. Ook wij als publiek en meezingers genoten erg van deze momenten. Na een dik uurtje vertrok Giel weer na een dankwoord van Tiny. Met een dubbele brok in onze kelen / vochtige ogen en na zijn belofte " ik kom terug" vertrok Giel en applaudiseerden we allemaal. Beste Giel/ Tiny ,we wensen jullie veel sterkte toe en in onze gedachten en gebeden zijn we bij jullie en wensen jullie de steun van God toe. We leven erg met jullie mee. in deze moeilijke tijd. Voor zover mogelijk houden we jullie aan de afspraak, "jullie komen terug" en "W'll meet again ":
 Veel liefs en sterkte vanuit de gemeente van Denia en van het Schuimkoppenkoor.

Protestant zijn Tegen de tijdgeest in denken *(Ingebracht door Derk Rozema)*

Protestant zijn is voor zanger Elbert Smelt van de band Trinity tegendraads zijn.
 Mijn vader – dominee in de Protestantse Kerk - zei vroeger altijd: 'Protestant, daar zit het woord "protest" in, jongen!' En nu moet ik daar weer aan denken. Tegendraads. Opstaan voor de rechten van de zwakken. Soms faliekant tegen de huidige tijdgeest in denken. Dat is hoe ik protestant zijn beleef.
 Maar ook wanneer 'kerkje spelen' een doel op zich wordt en niet langer leidt tot Gods liefde zichtbaar laten zijn in de samenleving. Ook dan speelt diezelfde protestneiging op. Door heel wat te reizen zie ik steeds meer in hoe uniek het is dat de Protestantse Kerk Nederland hier überhaupt nog bestaat en zich kan laten horen in ons land en de media. En ik ben trots op de recente aankondiging van de Protestantse Kerk om op zoek te gaan naar nieuwe vormen van kerkzijn in de huidige samenleving.

Elbert Smelt, leadzanger en fluitist/saxofonist
 Bron: www.protestantsekerk.nl/actueel

Een droom over leven en dood.

*(Naar W.R. van der Zee, "De dood is van gisteren" p.74-75,
 ingebracht door Coby van Gelderen)*

Hoe zou dat gaan,
 Dat sterven -
 Zo'n overgang van leven naar leven?
 We weten het niet,
 Maar stel je voor
 Dat je je nog iets zou kunnen herinneren
 Van die andere overgang van leven naar
 Leven -
 Je geboorte

Je leefde in de besloten ruimte,
 Binnen de beperkte veilige wanden
 Van het moederlichaam.
 En je zou denken:
 Dit is leven -
 Drijven in het water,
 Je hoofd naar beneden.
 Gevoed via de navelstreng.
 Hoe zal het daar buiten zijn?
 Elke voorstelling was onmogelijk,
 Elk beeld absurd.

Toen gebeurde er wat -
 Iets beangstigends.
 Denk ik.
 Geboren worden, heette dat.
 Sterven, dacht je,
 Je raakte op dreef.
 Je werd uit dat veilige en besloten bestaan
 Naar buiten gewerkt.

Hoe zal het daar zijn? -
 Dacht je.
 Hoe moet dat daar allemaal?

Alles wat je had,
Raakte je kwijt.
En je schreeuwde het uit van de angst.
Je vond echter wat je je niet kon
Voorstellen
En waarvan je het bestaan
Nauwelijks kon vermoeden -
Lucht om te ademen,
Licht in je ogen.
Geluiden,
Handen die je koesterden,
Een moeder, een vader.

Wat verlies leek,
Werd winst.
Je ging door de tunnel van de geboorte -
Op weg naar leven.

En wat gebeurt er nu
Wanneer je de tunnel van de dood doormoet?
Wat zal ons daar wachten?

Je weet het niet.
Je weet niet wat je zal vinden
En hoe het er zal zijn.

Maar we mogen er op vertrouwen
Dat God er zal zijn -
Licht in je ogen,
Geluiden,
Handen die je dragen -
Handen van God.
Vader en moeder tegelijk.

Omdat je gekend bent en bemind
Tot over de grens van de dood heen.

Deugd en/of ondeugd van.....

(Cor Pors)

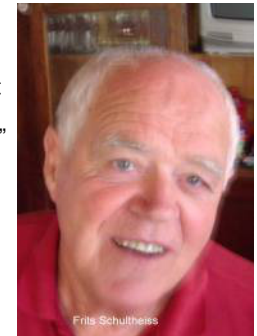
Dit is de naam van een nieuwe rubriek in de kerkband.
Het is een plaats waar onze gemeenteleden een leuke,
interessante of een beetje ondeugende belevenis in een kort
verhaal in proza kunnen weergeven. Er is gigantisch veel talent in
onze kerk en er zijn ook heel gewone mensen, die best wel eens
een eerlijk verhaal kwijt willen.

In het algemeen is het niet interessant om een opsomming te
lezen van : geboren vóór de oorlog, getrouwd, vier kinderen, was
leraar nu pensionista, enz. enz., maar een leuke belevenis daar
is iedereen in geïnteresseerd. Vandaar de wat prikkelende titel.
Het is ook een unieke gelegenheid om elkaar eens van een
andere kant beter te leren kennen.

U kunt uzelf opgeven als auteur voor de volgende maand óf u
wordt door mij benaderd. Wees niet bang, durf te schrijven!

Het zesde verhaal is van **Frits Schultheiss**, dat u hieronder ziet
afgebeeld:

Als één van de jongste van 8 kinderen,
geboren op 20 juni 1930 in Haarlem,
gaat mijn herinnering naar een versje:
"in negentien drie zeven, dan zal je wat
beleven, dan komt de wereldjamboree
in ons land". Voor mij was toen de "jam"
wel aantrekkelijk, die "boree" niet. Het
was in die jaren 30 een zware tijd!
Vader, alleenverdienend zonder
kinderbijslag, was leraar MTS, later
koeltechnisch Ing., wat toen nog in de
kinderschoenen stond. Hij ontwierp
koelinstallaties. Ik kan mij nog goed

herinneren dat in de mooie maand mei, 's avonds plotseling alle burens naar buiten liepen, ook mijn ouders.....Oorlog! Op de Kleverlaan, waar wij woonden, zag ik grote wagens, afgedekt met takken groen blad, rijden richting Bloemendaal naar de zee. Joden vluchtten.

Later belde een dominee bij ons aan en zei tegen mijn moeder: "Ik heb een paar Joden met een baby, u moet mij helpen". Te gevaarlijk, zei ze, ik heb al 8 kinderen. "Dan moet u dat bordje, dat in de gang hangt, waarop staat: "In de Heer heb ik al mijn vertrouwen" maar weghalen. Gevolg? Een baby en een jongen van 18 jaar erbij; Fred heette hij.

De baby is later een bekend fluitiste geworden, die na de oorlog in het huis van Golda Meir in Israël is opgenomen. Mijn ouders vonden haar heel dapper. Er is een boom voor mijn ouders geplant in Jeruzalem, de oorkonde hangt bij ons thuis.

Ik wil die jaren liever vergeten, echter één gebeurtenis is mij bijgebleven. Op een dag in 1941 wordt er gebeld. Mijn moeder doet open; ik stond erbij. Een Duitse officier. "U heeft joden in huis". Moeder doet de deur verder open en zegt: "Können sie nicht lesen was auf die Tür steht? Schulthaiss, heissen wir. Sie sind falsch hier!". Jawel, hij ging weg!! Vanaf die tijd was ik nu nog de enige thuis, die wenste Schultheiss te horen.

Ik heb de MTS (de latere HTS) gevolgd. Evenals mijn 3 broers, die mij de kippenhokbouwer noemden. Ik op mijn beurt noemde hen vonkentrekkers (elektrotechniek) en fietsenmakers (werktuigbouwkunde). Eén fietsenmaker werd zelfs Ir. Dát was toen wat!

Een excursie naar de cementfabriek ENCI bracht mij met medestudenten bij een jeugdherberg in Vaals, waar een lief meisje (haar vader had een bakkerij met winkel) een krentenbrood in plakken met roomboter uitdeelde. Drommen jongens om haar heen. Ik was gelijk verkocht! Maar dan aan dat lieve meisje Lydia. De stikker op het pakpapier had ik meegenomen.

Volgend jaar alweer 60 jaar met haar getrouwd. (5 kinderen). Na de MTS bij architect-buro's gewerkt en voortgezet bouwkundig onderwijs (VBO) gevolgd. Daarna ben ik ook nog aannemer geworden.

Eens werd ik gekozen in het Centraal college van kerkvoogden in Arnhem met de opdracht het beheer van kerken en pastorieën, maar ook met de opdracht om een kerk te sluiten. Uit die laatste kerk moest toch maar de luidklok uitgenomen worden. Dat mag jij doen, zei de voorzitter, zie maar. Een enorm karwei! Via een poortje de klok op de binnenplaats voor mijn werkplaats gezet. Boven woonde één van mijn mannen. Consternatie die nacht! De kerkklok luidde. Buren werden wakker. Veel lawaai. Volgende morgen: Weg klok (150-200 kg).

Maar.....ik meende de daders wel te kennen en zo wist ik uiteindelijk de klok bij een oud-ijzer inkoopzaak in de buurt, na veel geharrewar weer terug te krijgen, echter zonder klepel. Die was eruit gezaagd.

Op een dag belde de politie mij op of ik maar direct naar de Eusebiuskerk wilde komen. Er was brand en er was geen sleutel. Die lag op mijn kantoor. Mijn snelste autorit door Arnhem ooit. Ik zag daar al veel mensen en twee brandweerauto's klaar staan. Eerst bij de consistoriekamer naar boven de wenteltrap op met hijgende brandweerlieden achter me aan. Boven gekomen, was de deur op slot; geen sleutel. Dan maar opnieuw bij de toren naar boven; weer een wenteltrap op rennend. Bleek daarboven bij een persluchtleiding bevroren condensvocht in een del te zitten. Leiding kapot, brandweer geen druk op de meter, dacht dat er brand was.

Later ben ik nog binnenhuisarchitect geweest voor een juweliershuis. Van één verbouwing bij een klant heb ik niets gezien omdat ik rugklachten had. Een collega zei me later: Ik zie je vrouw steeds maar in een pick-up met materialen rijden; ik had je wel kunnen helpen. De verbouwing is tot tevredenheid van de klant uitgevoerd.

Nog later naar Spanje, waar ik in de kerkenraad kwam, weer als kerkvoogd en waar ik het "pastorie bouwfonds" heb mogen instellen.

Vele verhalen weet ik nog, maar ik stop daar nu mee.

Schouder aan schouder

(ingebracht door Derk Rozema)

In geloof kan ik vasthouden aan een visioen van vrede, zelfs zonder teken van hoop. 'Van scholen blijf je af, van kerken en moskeeën blijf je af. En van mensen die hun mening geven blijf je af.' Het was kort na de moordaanslag op Theo van Gogh dat de toenmalige premier Balkenende deze woorden sprak. Er werden in die tijd weliswaar grappen gemaakt over de presentatiestijl van de premier, maar de inhoud van zijn woorden stond.

Het zijn woorden die op het huidige wereldtoneel nog steeds actueel zijn, en helaas ook in onze Nederlandse samenleving. Balkenende sprak op datzelfde moment over de noodzaak van 'nieuw onderling vertrouwen', over 'niet over, maar met elkaar praten', over de noodzaak om jongeren te behoeden voor radicalisering. Wereldwijd zijn de vraagstukken sinds 2004 niet minder geworden. Steeds weer zijn er mensen die de weg van gesprek of van diplomatie als naïef beschouwen, steeds weer zijn er mensen die denken dat geweld met tegengeweld te bestrijden is.

In het christelijk geloof is een sterke basis te vinden om een weg van kwetsbaarheid te willen en durven gaan en niet alles te verwachten van het veelgebruikte woord 'veiligheid'. In het christelijk geloof is vooral ook een sterke basis te vinden om je als mens geroepen te weten òm te zien naar anderen en er te zijn voor wie iets nodig heeft. Keer op keer ben ik dan ook trots op al die geloofsgemeenschappen en losse individuen die zich inzetten voor de opvang van vluchtelingen en die werken aan

sociale cohesie – over grenzen van levensovertuiging, afkomst en generaties heen – in onze samenleving.

In dat kader is het ook goed om verbondenheid te ervaren met anderen die zich in willen zetten voor een samenleving waarin solidariteit gevoeld wordt. Het Overleg Joden, Christenen en Moslims (OJCM) gaf aan geschokt te zijn door de melding van diverse moskeeën dat zij dreigbrieven ontvangen. Vanuit het Verbond van het Progressief Jodendom in Nederland werd een verklaring uitgegeven, waarin uitgesproken wordt hoe de bedreiging bij joden gevoelens van herkenning en solidariteit oproept.

Scholen. Kerken. Moskeeën. Mensen die hun mening geven. Het rijtje dat Balkenende noemde typeert de vragen waar we voor staan. Het christendom in Syrië en Irak wordt in korte tijd en met grof geweld gedecimeerd. Moslims weten zich wereldwijd bedreigd door en aangesproken op het wangedrag van extremisten. Vrijheid van meningsuiting en godsdienstvrijheid krijgen, van verschillende zijden, felle aanvallen te verduren. Wat plaats je daartegenover?

De profeet Jesaja hield ons een visioen voor van een tijd waarin wolf en lam vredig naast elkaar kunnen liggen. In de Bergrede horen we hoe Jezus ons uitnodigt om zoutend zout en lichtend licht te zijn, met een levenshouding die door zachtmoedigheid en weerloosheid getekend wordt, meer dan door krachtdadig machtsvertoon.

Onze wereld kent een veelheid van geluiden. De Bijbel en het nieuws richten beiden op een geheel eigen wijze onze blik op de werkelijkheid. In die werkelijkheid doen zich uiteenlopende gebeurtenissen voor. Verhalen van verschrikking naast verhalen van hoop.

Soms denk ik dan terug aan mijn ambtsbelofte. Aan hoe ik beloofde de Schrift te aanvaarden als bron van prediking en als enige regel van geloof. Geloof. Er is veel in onze samenleving dat tot angst zou kunnen leiden. Maar waar de angst regeert, worden

agressie en geweld alleen maar steeds verder uitvergroot. In geloof kan ik genieten van de verhalen van hoop die ik zie. Tekenen van hoop, gesteld door talloze mensen van goede wil. In geloof kan ik zelfs vasthouden aan een visioen van vrede en recht als ik niet meer meteen tekenen van hoop zie. In elk geval weet ik me uitgedaagd om de weg van een positieve inzet op verbondenheid, op vreedzaam samenleven, te blijven gaan. Schouder aan schouder met allen die net zo naïef durven zijn.

ds. Karin van den Broeke, preses van de generale synode van de PKN

Briet mila of de superioriteit van de Joodse vrouw

(ingebracht door Bram Gerth)

Briet mila, besnijdenis in goed Nederlands. Op de achtste dag worden alle (gezonde) Joodse jongetjes besneden. Ik vertel u geen nieuws! Op de dag van de besnijdenis staan er twee stoelen klaar in het vertrek waar de briet mila wordt uitgevoerd; een stoel voor de **sandek** en dat is degene die het kind op schoot houdt tijdens de besnijdenis en de andere voor de profeet Elia die als getuige optreedt om de Eeuwige te kunnen vertellen dat de Joden zich aan dit gebod houden.

Uiteraard huilt de baby na de ingreep maar na een klein slokje wijn is ook dit leed weer geleden. Na de "briet mila" wordt er feest gevierd.

Het waren de voorbereidingen voor dit feest die de kleine Rachel, een paar jaar ouder dan haar kleine broertje waar het vandaag allemaal om draaide, aan haar moeder de vraag deed stellen of er voor haar ook zo 'n feest was geweest. Moeder moest haar teleur stellen maar had wel een pleister op de wonde. "Kijk zei ze tegen de kleine meid; alle Joodse mannen moeten een beetje worden bijgesneden na hun geboorte maar wij vrouwen zijn meteen goed".

Het getal twaalf

(ingebracht door Derk Rozema)

kom je elke dag tegen in de klok. We kennen twaalf maanden. Twaalf is het hoogste getal als het gaat om de aanduiding van hoe hard het waait. Ook in verhalen speelt het getal twaalf vaak een bijzondere rol. Denk maar aan de twaalf ridders aan de ronde tafel van Koning Arthur. En twaalf is ook weer een bijzonder Bijbels getal.

Het getal twaalf speelt een grote rol in het Oude en Nieuwe Testament. Ook van dit getal wordt vaak gezegd dat het gaat om iets dat compleet is. Soms wordt gezegd dat dit zo is omdat je twaalf krijgt als je 3 en 4 met elkaar vermenigvuldigd. En ook die twee getallen zijn heel bijzonder in de Bijbel. Als je naar de Bijbelse verhalen kijkt zie je dat twaalf inderdaad vaak iets laat zien dat compleet is. Want Jezus had twaalf leerlingen! En toen Judas afviel, werd er snel een nieuwe gekozen (Matteüs 10:1-4 en Handelingen 1:15-26). Maar ook in andere verhalen zie je dat twaalf wijst op compleetheid:

Jakob krijgt uiteindelijk *twaalf* zonen. Bij zijn vrouwen Lea en Rachel en bijvrouwen Bilha en Zilpa krijgt hij twaalf zonen en één dochter. De dochter, Dina, speelt echter eigenlijk geen rol in de verhalen (Genesis 46:8-27). Het gaat steeds over de zonen. Het land Israël wordt verdeeld over *twaalf* stammen. Opvallend is dat deze stammen niet helemaal samenvallen met de twaalf zonen van Jakob: de stam Levi krijgt geen eigen gebied. De Levieten moeten namelijk leven van het werk in de tempel. Ze krijgen wel steden met land eromheen voor hun kuddes. En ook Jozef krijgt geen stamgebied. In plaats daarvan krijgen zijn twee zonen Manasse en Efraïm een stamgebied (Genesis 48:5). Vlak nadat het volk uit Egypte getrokken is, komen ze in Elim, een plaats met *twaalf* waterbronnen en zeventig dadelpalmen (Exodus 15:27). Dit is alvast een voorproefje van het mooie en

goede leven dat het volk tegemoet gaat. Ook al klagen ze hier en zien ze het nog niet.

In het boek Jona wijst het getal twaalf ook op compleetheid. In Jona 4:11 zegt God: "zou ik dan geen verdriet hebben om Nineve, die grote stad, waar meer dan *honderdtwintigduizend* mensen wonen die het verschil tussen links en rechts niet eens kennen, en dan nog al die dieren?" In het Hebreeuws wordt honderdtwintigduizend geschreven als *twaalf*tienduizendtallen. Bijzonder is dat ook het getal 144 iets met twaalf te maken heeft: 144 is immers 12x12.

Dus als er in Openbaring 7:48 en Openbaring 14:1-5 over 144.000 mensen met Gods zegel gesproken wordt, kan het niet completer. Sowieso speelt het getal twaalf vaker een rol in dit boek vol getallensymboliek: bijvoorbeeld bij *twaalf* sterren in de krans bij de vrouw uit Openbaring 12:1 en in de afmetingen van het nieuwe Jeruzalem met *twaalf* stadspoorten en *twaalf* parels in Openbaring 21:12-17.

Roelien Smit is vertaler en bijbelwetenschapper bij het Nederlands Bijbelgenootschap.

Levensbeschouwelijke sites:

www.pkn.nl	www.cgk.nl
www.reliwerk.nl	www.debijbel.nl
www.vrijzinnig.nl	www.vrijzicht.nl
www.protestant.nl	www.christelijkweekblad.nl
www.kerknieuws.nl	www.hetgoedeleven.com
www.refdag.nl	www.bruggenbouwers.com
www.statenvertaling.net	www.nieuwwij.nl
www.igniswebmagazine.nl	www.ikonrtv.nl

Muziekagenda

(Cor Pors)

Vrijdag 22 en zaterdag 23 april om 15:00 uur

Pianconcerten (bij minder goed weer binnen)
in "Villa El Nido", Carrer del Mila 15-17,
Javea (Costa Nova)
Pianisten Daniel Wayenberg en Martin Oei.

Werken: Gabriel Fauré, Dolly suite opus 56 (quatre mains)
Frederic Chopin, Piano Concerto No 2, opus 21.
(op twee vleugels)
Franz Liszt, Etudes d'exécution transcendentes
(Wayenberg solo)
Franz Liszt, Piano Concerto No 2 in A Major
(op 2 vleugels)

Tickets 49 euro incl. "meet en greet, food en drinks" bestellen
www.momentosdemusica.es, of tel. Peter Neeteson 634 979 620
of peter@momentosdemusica.es

Vrijdag 29 april

New Orleans te gast in Denia voor vrienden
van Lionel Hampton en Louis Armstrong
"Tumbata Jazz & Friends Big Band"
met Eva Olivencia

Dit concert vindt plaats in het Denia Centro Social, entree 13 €.
Aanvang 19.00 uur.

Zondag 8 mei 2016 Moederdagsconcert van de organist

Josep Vicent Giner in de Stadskerk
van Pedreguer, aanvang 18:30 uur.
Entree 10 €

Voorverkoop: Tel 965 788 840 of aan de avondkassa.

Voor aankondiging:

Zaterdag 4 en zondag 5 juni Pianokwintet ArteUnita,
orkestleden van La Paula de les Arts Reine Sofia, het
gerenommeerde Opera orkest uit Valencia

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- Dominicaanse Republiek
- Ooghulp Wereldwijd
- Lilianefonds
- Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• Predikant

In april is ds. Bert Oosthoek uit Arnhem nog onze predikant. De komende 3 maanden zal dat ds. Alfred Bronswijk uit Deventer zijn.

Indien u prijs stelt op huisbezoek verzoeken wij u dit telefonisch of in de kerk zelf te melden bij de predikant.

• De **Kerkband** komt meestal medio van de maand beschikbaar. Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder). Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres. **De volgende Kerkband komt (D.v.) 15 mei uit.**

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraadsvergadering** wordt in principe gehouden op de 1ste maandag van de maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee dagen van te voren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D
Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700 Denia.
Elke zondag om 11 uur (aansluitend
koffie/thee drinken)

Kerkgebouw:

Kerkdiensten:

Pastorie,

Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700 Denia
e-mail: pastorienig@gmail.com

Predikant:

Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:

Voorzitter:	Cor Pors, Javea,	Telefoon:	96 646 0841
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea		60 938 7739
Secretaris	Derk Rozema, Javea,		68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa		96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa		96 574 7431
Huismeester	Chris de Jong, Teulada		67 772 9509
red. Kerkband	Bert Boxtart, Javea		67 636 0501
1 vacature			

De emailadressen van de kerkenraadsleden vindt u op de website.

Organisten:

Edo Luynenburg	96 575 6547
Cor Pors	96 646 0841
Peter Neeteson	63 497 9620 of 0031-622413706

Hulp in nood:

Martine Gerth	96 579 5152
Ati de Jong	63 023 8424

Website:

www.kerkdenia.nl

Email:

ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje:

Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland:

Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia